

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

at mange selvstændige landbrugere, detailhandlere, håndværkere m. v., at disse grupper betragter de sikringsordninger, der er gældende for lønmodtagere vedrørende arbejdsledighed, sygdom og ulykke, som noget, der er meget attraktivt.

Jeg er opmærksom på det af hr. Erling Dinesen nævnte, at der i betænkningen fra 1967 er et flertal, som har været enig om, at disse ting skulle tages op. Men jeg er også opmærksom på, at der af betænkningens flertal er givet udtryk for fra radikal side, at samtidig med at man undersøger disse ting, så skal man have den administrative opdeling op til en nyvurdering, og at man skal se på at få samlet vort sociale sikringssystem, så det omfatter hele befolkningen.

Jeg vil håbe, socialreformkommissionen meget snart ser sig i stand til at komme med en betænkning. Jeg tror, der er et stort behov for, at vi får set på de såkaldte korttidsydelse, men at vi får set på dem under ét, d. v. s. ikke bare dagpengesatserne ved arbejdsledighed, men også den økonomiske sikring ved sygdom og ulykke, der kan ramme hele befolkningen. Hele problemkomplekset omkring korttidsydelse er meget kompliceret. Det er ikke bare et spørgsmål om, at staten skaffer flere midler til at forhøje dagpengesatserne med, det er et spørgsmål om en lang række ting, og her må jeg også give arbejdsministeren ret i, at en af de ting, der trænger sig voldsomt på, er spørgsmålet om de deltidsbeskæftigedes specielle forhold.

Det problem, der nu må ligge lige for, er at skabe et trykkesystem, der værner den enkelte mod de økonomiske følger, som den enkelte kan komme ud for ved sygdom, ved ulykke og ved at stå uden et job, og systemet må indrettes således, at det ingen lukker ude.

Om det foreliggende lovforslag kun dette. Lovforslaget er jo meget enkelt. Man har ganske simpelt forhøjet de satser, som var anført i lovforslaget fra 1967, her fra juni måned i år. Det at forhøje nogle satser er jo ganske enkelt, og de fleste har fantasi til at kunne give det overbud, som lovforslaget er udtryk for.

Situationen er den, at vi har fået gennemført på arbejdsmarkedets område to væ-

sentlige lovændringer i 1967 og nu i 1968. Jeg tror, der er grund til, at man, om jeg så må sige, rent politisk trækker vejret og tænker lidt på, at andre reformer måske skal kædes sammen med dem, der på dette område kan synes at være et vist behov for.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at det radikale venstre ikke kan medvirke til at fremme lovforslaget.

Kjær Rasmussen: Under anden behandling af forslag til lov om arbejdsanvisning m. m. i maj måned stillede vort parti i alt 8 ændringsforslag. Kun 2 af disse ændringsforslag kunne SF dengang stemme for, 6 undlod man at stemme for. På denne baggrund er det naturligvis særdeles interessant for mig at se, at folkesocialisterne nu har taget en del af vore tanker fra i foråret op. Det skal de aldeles ikke kanøfler for, og vi betragter da også det meste af det her fremsatte som værende fremskridt i forhold til gældende lov. Men indvendinger har jeg naturligvis at gøre til dele af forslaget.

Tilskuddet til merudgiften ved dobbelt husførelse ønskes forhøjet fra 10 kr. til 20 kr. Tallet 20 er mere rigtigt end tallet 10, det enes vi hurtigt om, men jeg vil dog anmode om, at man grundigt studerer vort ændringsforslag fra i foråret. Det gik ud på, at satserne for arbejdernes vedkommende måtte være de samme som for tjenestemandenes. Disse sidste oppebærer jo dagpenge, som for tiden udgør 30 kr. 25 øre pr. dag eller 1 kr. 61 øre pr. time. SF's daværende ordfører gav udtryk for, at han ikke forstod vort ændringsforslag. Jeg håber, SF's nuværende ordfører kan forstå, at dobbelt husførelse er lige så bekostelig for LO-arbejderen som for tjenestemanden. Derfor håber jeg, man vil se velvilligt på vort tidligere forslag. Der er ingen grund til den megen beskedenhed på arbejdernes vegne.

Forslaget om at yde rejsegodtgørelse 1 gang ugentlig er identisk med vort forslag fra maj, og vi kan naturligvis også nu gå ind for, at arbejdere, som arbejder langt fra hjemmet, skal have mulighed for at se familien hver weekend. Som provinsfolketingsmedlem burde man kunne forstå pro-